Június 23-ra összehívták az országgyűlést

Az Elnöki Tanács ülése

A Népköztársaság Elnöki Tanácsa szombaton ülést tartott. Az alkotmány 12. paragrafusa (2) bekezdése alapján 1966. évi június 23-án, csütörtökön 11 órára összehívta az országgyűlést.

Az Elnöki Tanács jóváhagyta a pénzügyminiszternek az 1965. évi állami költségvetés végrehajtásáról szóló jelentését. A Szakszervezetek Országos Tanácsa főtitkárának és az igazságügyminiszternek együttes előterjesztése alapján új törvényerejű rendelettel módosította a dolgozók betegségi biztosításáról szóló 1955. évi 39. sz. törvényerejű rendeletet. Továbbá megtárgyalta és elfogadta az egyes büntetőrendelkezések módosításáról és kiegészítéséről szóló törvényerejű rendeletet.

Az Elnöki Tanács végül egyéb ügyeket tárgyalt.

Egyes büntetőrendelkezések módosítása és kiegészítése

Az Elnöki Tanács szombati ülésén elfogadta az egyes büntetőrendelkezések módosításáról és kiegészítéséről szóló törvényerejű rendeletet. Ez a törvényerejű rendelet egyes büntetőrendelkezéseink módosításáról és kiegészítéséről az eljárási szabályokat illetően különbséget tesz a ténybelileg és jogilag egyszerűbb megítélésű, valamint a bonyolultabb, nehezebb büntetőügyek között. A törvényességet biztosító garanciális rendelkezések és a védelem elvének a legcsekélyebb érintése nélkül — főként a nyomozást érintő — egyszerűsítéseket vezet be, amelyek a büntetőeljárás lefolytatását gyorsítják.

Új intézményként bevezeti a törvényerejű rendelet a bíróság elé állítást. Ez azt jelenti, hogy az ügyész a — valamely járásbírósági hatáskörbe tartozó — bűntett elkövetésével alaposan gyanúsítható személyt a cselekménytől számított három napon belül a bíróság elé állíthatja, ha nem fiatalkorú, s ha a bűntettre a törvény ötévi szabadságvesztésnél nem súlyosabb büntetést ír elő; továbbá, ha az ügy ténybeli és jogi megítélése egyszerű és a bizonyítékok rendelkezésre állnak, vagyis a gyanúsítottat a bűntett elkövetésén tetten érték, vagy az illető azt beismerte.

A törvényesség biztosítéka, hogy az ügyész és a védő részvétele a bírósági tárgyaláson mindig kötelező, s ha a bíróság azt állapítja meg, hogy a bíróság elé állítás feltételei hiányoznak, az ügy iratait visszaküldi az ügyésznek.

Az új intézmény a büntetőeljárást jelentős mértékben gyorsítja, hiszen a terhelt a bűntett elkövetésétől számított három napon belül — esetleg jogerősen — felelősségre vonható.

A törvényerejű rendelet — figyelembe véve a gyakorlati tapasztalatokat — bővíti azoknak a csekély súlyú cselekményeknek a körét, amelyek fegyelmi, vagy szabálysértési eljárásban bírálhatók el.

Végül a törvényerejű rendelet a büntettek hatékonyabb megelőzése érdekében kimondja, hogy a bíróság egyes — a törvényerejű rendeletben meghatározott — bűntettek elkövetése esetén mellékbüntetésként már egyévi szabadságvesztést meghaladó főbüntetés kiszabása mellett is vagyonelkobzást alkalmazhat.

Az új törvényerejű rendelet a büntetőeljárásról szóló 1962. évben alkotott tvr., valamint a Büntető Törvénykönyv hatálybalépéséről, végrehajtásáról és egyes szabálysértésekről szóló — szintén 1962. évi — törvényerejű rendelet rendelkezéseit érinti; s egy vonatkozásban kiegészíti a Magyar Népköztársaság Büntető Törvénykönyvéről szóló 1961. évi 5. törvényt is. A törvényerejű rendelet 1967. január 1-én lép hatályba. (MTI)

Hazautazott a bolgár parlamenti delegáció

Szombaton reggel elutazott Magyarországról a Bolgár Népköztársaság nemzetgyűlésének küldöttsége, amely Dancso Dimitrovnak, a nemzetgyűlés elnöksége első alelnökének vezetésével az országgyűlés meghívására baráti látogatást tett hazánkban, s Csongrád megyével, Szegeddel is megismerkedett.

A küldöttség búcsúztatására a Ferihegyi repülőtéren megjelent Vass Istvánné, az országgyűlés elnöke, Kiss Károly, az Elnöki Tanács titkára, dr. Beresztóczy Miklós és Polyák János, az országgyűlés alelnökei, Bojti János külügyminiszter-helyettes, az országgyűlés tisztikarának több tagja és sok országgyűlési képviselő. Jelen volt a búcsúztatásnál Vaszil Bogdanov, a Bolgár Népköztársaság budapesti nagykövete. (MTI)

Ma utazik el a szabadkai tanácsi küldöttség

Tegnap, szombaton Matija *Sedlaknak*, Szabadka város szkupstinája elnökének vezetésével a Szeged megyei jogú városi tanács vendégeként hazánkban tartózkodó szabadkai küldöttség *dr. Biczó* Györgynek, a szegedi m. j. városi tanács vb elnökének, és *dr. Csikós* Ferencnek a városi tanács vb titkárának társaságában a főváros nevezetességeit tekintette meg. Az esti órákban Szegedre visszaérkezvén búcsúvacsorán vettek részt.

A jugoszláv vendégek ma, a délelőtti órákban fejezik be magyarországi látogatásukat. Délelőtt 10 órakor dr. Biczó György vb-elnök, *Papp* Gyula és *Árvai* József vb elnökhelyettesek és dr. Csikós Ferenc vb-titkár búcsúztatják őket a röszkei határátkelőhelyen.

Ismertetni — megértetni

Gazdasági és politikai életünk távlatait hosszú időszakra meghatározó, nagy jelentőségű ügyet tárgyalt a Központi Bizottság májusi ülése: a gazdaságirányítási rendszer reformját.

A reform bizonyos tekintetben logikus folytatása az 1957 óta a gazdaságirányítás rendszerében történt változásoknak. Mégis a reform nemcsak mennyiségi, de minőségi változást is jelent. Nemcsak arról van szó ugyanis, hogy a gazdaságpolitika egyes elemei a jövőben módosulnak, hanem arról is, hogy a marxista gazdaságtani elmélet fontos tételei az idők során bekövetkezett változását a reform — mintegy összevontan — tartalmazza.

Az irányítási rendszerben végrehajtandó minőségi változtatáshoz elengedhetetlen, hogy a reform koncepcióját megértsük, s azt másokkal is megértessük. A reform megfelelő érvényesüléséhez elengedhetetlenül szükséges, hogy a vezetés minden színvonalán bekövetkezzék az a szemléletváltozás, amely lehetővé teszi, hogy a kimondott elveknek megfelelően változtassuk — minden szinten — a gazdasági irányítás gyakorlatát.

Különösen fontos a reform koncepciójának helyes megértése, mert mint minden újnál, itt is számolni kell félreértésekkel, torzításokkal.

Ilyen mindenekelőtt a tervgazdálkodás értelmezése. Hosszú időn át a tervgazdálkodást azonosítottuk az utasításos, úgynevezett részletes „tervlebontásos" rendszerrel. De ilyen volt a piac szerepének értelmezése és értékelése is a szocialista gazdaságban.

Türelmes és szakszerű érvekkel meg lehet értetni, hogy a reform nem jelenti a tervgazdálkodás gyöngítését, hanem éppen annak erősítését. Azt jelenti, hogy tervező szervezeteink megszabadulva az operatív irányítás feladatától, a jövőben sokkal hatékonyabban tudnak a népgazdaság fejlődését helyesen felmérő tervek készítésével foglalkozni. Indokolt megmagyarázni, hogy a tervgazdálkodás nem egyenlő a direkt utasításos rendszerrel, s hogy az magában foglalja az úgynevezett közgazdasági — közvetett — eszközöket is. Sőt, hogy a közvetett gazdasági eszközök (ár, kamat stb.) döntő jelentőségűek a terv célkitűzésének érvényesítése szempontjából, a társadalmi érdekeket összevontan kifejező népgazdasági terv megvalósításának fő eszközei lehetnek.

Meg kell magyaráznunk azt is, hogy a piac szerepének, jelentőségének növekedése nem jelenti a piaci anarchia érvényesülését, hanem azt, hogy a központilag szabályozott piac közvetítésével közvetlenebbül és gyorsabban megismerhetjük a fogyasztók igényeit, szükségleteit, s hatékonyabban tudjuk e szükségleteket kielégíteni.

A szocialista piacot ugyanis a népgazdasági tervben meghatározott gazdaságpolitikai döntések (egyes ágazatok fejlesztésének mértéke, a felhalmozás és fogyasztás arányának és mennyiségének meghatározása stb.), valamint a vállalatok tevékenységére ható közgazdasági szabályozó eszközök együttesen befolyásolják, ösztönzik az országos érdekek irányába.

A termelési eszközök állami tulajdona alapján tehát a szocialista állam rendelkezik mindazokkal az eszközökkel, amelyek a piac megfelelő szabályozására alkalmasak. Az új mechanizmusban egyetlen pillanatra sem gyengül a szocialista állam irányító szerepe, csak annak formái és módszerei változnak, s ennek következtében maga a központi irányítás is hatékonyabbá válik.

Az új mechanizmuskoncepció megértetése azért is szükséges, mert egyesek — házi használatra — különböző „maszek" reformokat dolgoztak ki, s ezek az egyéni elképzelések — érthetően — nem mindig egyeznek azzal az általános és a társadalmi vitákban is helyeselt koncepcióval, amelyet a Központi Bizottság legutóbbi ülésén elfogadott.

A gazdasági propagandában a közeljövőben tetemesen megnövekszik az ideológiai, az elvi elem. Meg kell értetnünk és el kell fogadtatnunk a legszélesebb rétegekkel, elsősorban nem annyira a részletkérdéseket, mint magát a reform-alapgondolatait. Ezen túlmenően — a jövőben — ismertetni kell a cselekvés, az elvek gyakorlati alkalmazásának módját.

A propagandamunka fontos feladata, hogy felkarolják a reformkoncepció megvalósulását elősegítő új kezdeményezéseket, bátorítsa a vállalatokat, az embereket, hogy merjenek elszakadni a megszokott, a járt úttól, a régi nehézkes, bátortalan gondolkodásmódtól. A reformhatározat ismertetése legyen egyben serkentés a szüntelenül változó körülményekre alkalmazható jobb megoldások keresésére.

Ugyanakkor hangsúlyozzuk, hogy a gazdasági mechanizmus reformja nem varázsszer, amely minden problémának megoldását automatikusan biztosítja. A reform, bár nagymértékben csökkenti, de nem szünteti meg a népgazdasági érdek és az egyéni érdek közötti ellentéteket. Számolnunk kell azzal, hogy a jövőben is lesznek olyanok, akik boldogulásukat nem jobb, hatékonyabb munkával, hanem mások munkáján élősködve akarják megszerezni. Az ilyen tendenciák elleni harc feltételei viszont lényegesen kedvezőbbek lesznek.

A reform elvi és gyakorlati ismertetése, megértetése nehéz probléma elé állítja a propagandistákat. Két dolog azonban jelentősen meg is könnyíti munkánkat. Az egyik az, hogy a reform világosan megfogalmazta: mit szeretnénk elérni és azt is, hogyan tudjuk céljainkat megvalósítani. A másik az, hogy eddig, ha gazdasági problémáink voltak, ezeket általában szubjektív okokkal, a határozatok végrehajtóinak nem kielégítő munkájával magyaráztuk. Még akkor is kizárólag a végrehajtásban kerestük a hibát, ha annak elkövetése általános volt. Nos, a reform, népgazdasági problémáink objektív okait is feltárta, megszüntetésük objektív módszereit is megjelölte. Most már valóban rajtunk múlik, hogy mennyit és milyen gyorsan valósítunk meg a helyes koncepcióból — szocialista gazdaságunk fejlődésének meggyorsítására, a dolgozók életkörülményeinek megjavítására.

GARAM JÓZSEF

Házgyáravatás Budapesten

Felavatták az első budapesti házgyárat. Az ünnepségen Bondor József építésügyi miniszterhelyettes, elmondta, hogy az üzem elérte teljes kapacitását, amely szerint évi 1800 komfortos, modern lakást gyárt. Budapesten a második házgyár munkálatai is megkezdődtek. Új házgyár épül még Miskolcon és Győrött. A harmadik ötéves tervben a fővárosban sor kerülhet a harmadik házgyár építésére is. Így 1970-ben 15—16 ezer lakás épül majd az országban korszerű módszerekkel. Az avatóünnepségen dr. Trautmann Rezső a kormány nevében megjutalmazta az építésben legjobb eredményt elért dolgozókat.

A IX. pártkongresszus tiszteletére:

Áldozatkész munka

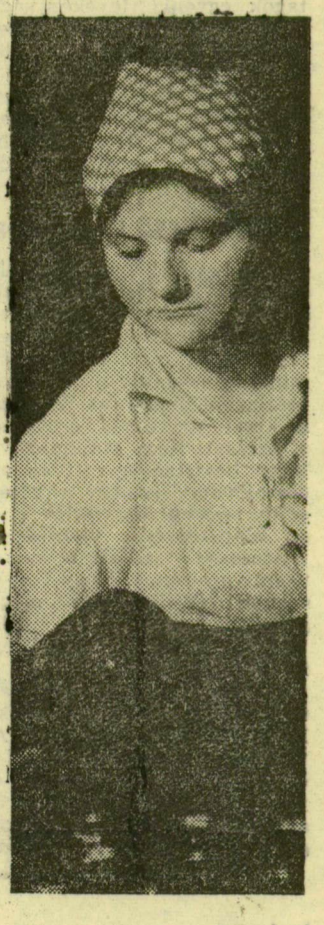

Dobó Istvánné, a konzervgyár főzelék üzemében, az automatagépnél dolgozik. A gyárban mindenki kétféle jelzővel illeti: az egyik legszorgalmasabb és a „legszótlanabb" fiatalasszony.

A legelsők között kapcsolódott be a pártkongresszus tiszteletére indult versenybe. Brigádjával, a Szabadsággal együtt olyan felajánlásokat tett, amelyek a gyárnak és az egész üzemrésznek egyaránt nagyon hasznosak.

— A mi munkánk nagyon egyenetlen — mondja Dobó Istvánné. — Amint a zöldáru beérkezik hozzánk, azt azonnal fel kell dolgoznunk, különben megromlik. Ahogy mi mondjuk; a borsó nem válogat ünnepnap és hétköznap között. A szezonban ezért sokszor vasárnap is dolgoznunk kell. A mi brigádunk a legelsők között ajánlotta fel, hogy amikor csak kell, vasárnap és ünnepnap is vállaljuk a munkát, nehogy kár keletkezzen, fennakadás legyen terveink teljesítésében. Még azt is hozzáteszem, hogy nemcsak a mi üzemrészünkbe megyünk segíteni, ha kell, hanem — máshová is. Ahol a legjobban szükség van ránk.

A konzervgyárban az idén két héttel korábban indult a szezon. A főművezető, Marosi János dicséröleg szól a Szabadság-brigádról, s köztük első helyen említi a fiatal Dobó Istvánné nevét.

— Az idén az átlagosnál is több a dolga, hiszen a tavalyi helyett új automata került a keze alá, 11 ezer helyett 16 ezer üveg leszedését kell Dobó Istvánnénak elvégezni. Örömmel mondom, eddig ezt kitűnően elvégezte, sőt, ha ideje engedi, még másoknak is segít a munkában.

Készülődés a Szegedi Ipari Kiállításra:

A kábelművek szegedi gyárában

Mint ismeretes, az augusztus 10-e és 20-a között rendezendő, reprezentatívnak ígérkező ipari kiállításon sok szegedi, számos dél-magyarországi, sőt jó néhány országos vállalat is érdeklődők elé viszi termékeinek legjavát.

A Magyar Kábelművek szegedi gyáregysége egy a kiállítók sorából, mégpedig azok közül, akik tetemes mennyiséget állítanak ki. Idén 75 éves a hazai kábelgyártás; az MKM nagy esztendeje alkalmából kiállításon, újságcikkben, filmhíradóban már találkozhattak az érdeklődők a kábelipar legújabb termékeivel. Augusztusban a közönség tovább folytathatja ezt az érdekes ismerkedést az ipari kiállítás egyik jókora, 60 négyzetméter alapterületű termében.

A kábelgyárban dr. Rigó József, a kiállítás egyik szervezője ad felvilágosítást az előkészületekről. Elmondja, hogy a szegedi gyáregység termékei mellett a központi gyár legfontosabb készítményei is szerepelnek majd a gazdag anyagban. Többek között függőhídkötelek, távkábelek és különleges (hajó-, ásványolajipari, vasút-,) kábelek reprezentálják a fővárosi üzem eredményeit. Megelevenedik a nagyot fejlődött ipar múltja is, a jubileum alkalmából létesített kábelmúzeum egy részét szintén Szegedre szállítják majd.

Nehéz így képzeletben belépni a még csak tervezett berendezésű terembe, szerencsére Rigó József jó kalauz. Az ember szinte már látja maga előtt azt a bányagyutacsvezeték-gyártó gépet, amelyet üzemelés közben is megtekinthetnek majd az érdeklődők. A szervező még azt is elárulja, hogy egy csinos női dolgozó végzi majd szokott munkáját — ez egyszer a közönség szeme láttára.

Aki járt már a szegedi gyárban, tudja, milyen impozáns, szép csarnok a közepen elhelyezkedő műanyagüzem. Ez a kép gyönyörködteti annak a szemét, aki belép a gyárkapun; s a szemközti falról ez tárul majd a belépő elé a kiállítási teremben is.

Hosszú sor volna elmondani, mi mindent állít ki a szegedi üzem. A rugózó telefonzsinórok színes csokrától kezdve a mikroporózus szeparátorlemezig, a híradástechnikai vezetékektől a warnisch-csövekig, bányagyutacs-vezetékekig sok mindent megtalálhatnak majd a kíváncsi tekintetek. Új gyártmány az úgynevezett switch-kábel — most készülnek belőle az elsők —, ez sokkal jobb, „többet tud", mint az eddigiek; s természetesen ez is bemutatásra kerül.

A teremben kiállítják a szegedi gyár makettjét, legfelül pedig az a szép, felnagyított embléma lesz látható, melyet a jubileum alkalmából bocsátott ki az MKM. A kábelkiállítás tervezését egyébként ugyanaz a tapasztalt szakember végzi, aki annak idején a Budapesti Nemzetközi Vásár MKM-pavilonjának anyagát dekoratívan, érdekesen elrendezte.

Hétfőn kezdődik az új elsősök beíratása

Az általános és középiskolák többségében szombaton tartották a tanévzáró ünnepséget. Az osztályfőnökök az ünnepségek végén kiosztották a tanév végi bizonyítványt.

Az ország több mint 6600 általános és középiskolájában a most zárult oktatási évben nappali tagozaton 1 650 000 fiatal tanult. Az általános és középiskolák első osztályosai, valamint az iskolát változtató tanulók hétfőn és keddeen iratkozhatnak be.

A javító vizsgára utasított fiatalok augusztus végén vizsgázhatnak. (MTI)

Fiataljaink a baráti országok egyetemein

A fiatalok az idén is nagy számban pályáztak külföldi ösztöndíjra. Illetékes helyről kapott tájékoztatás szerint ötszörös volt a túljelentkezés. 1600 fiatal nyújtotta be kérelmét, hogy tanulmányait a meghirdetett baráti országok egyetemein kívánja elvégezni. A pályázók közül ötszázan feleltek meg a hazai egyetemi felvételi vizsgával egyenrangú követelményeknek.